

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.326/2011/7.szám

A Kúria a dr. Cziráki és dr. Icsu Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Icsu Róbert pártfogó ügyvéd) által képviselt B. G. I.r. (Budapest) és a dr. Ócsai József ügyvéd által képviselt Magyar Telekom Nyrt. II.r. (Budapest) felpereseknek a dr. László Ildikó Katalin jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 2.K.33.700/2008. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2011. január 19. napján kelt 2.Kf.27.471/2010/13. számú jogerős ítélete ellen az I. rendű felperes által 36. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.471/2010/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az I.r. felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Kfv.II.37.326/2011/7.szám

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság 2.K.33.700/2008/28. sorszámú 2010. április 26. napján kelt ítéletében a felperesek keresetét az alperes Vj-31/2008/22. sorszámú határozata felülvizsgálata körében elutasította.

Az alperes keresettel felülvizsgálni kért határozatában megállapította, hogy II.r. felperes 2007. februárjában a „Dupla Profit” megnevezésű díj csomag kapcsán a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított televíziós reklámjaival és óriásplakátjaival, ezért II.r. felperest 5.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy II.r. felperes „Dupla Profit” elnevezésű díjcsomagja igénybevételéhez milyen feltételek kerültek előírásra, illetőleg II.r. felperes a reklámjaiban milyen tartalmú tájékoztatást tett közzé. Megállapított, hogy I.r. felperes 2008. február 29. napján kezdeményezett versenyfelügyeleti eljárást II.r. felperessel szemben a Dupla Profit díjcsomag népszerűsítése során alkalmazott „havi díj kétszerese lebeszélhető” szlogen érvényesülésének feltételei tekintetében. Kiemelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy az I.r. felperes a közigazgatási eljárásban ügyfélként nem vett részt.

A Fővárosi Bíróság I.r. felperes keresete vonatkozásában a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a kereshetőségi jogot vizsgálta. E körben megállapította, hogy az I.r. felperes nem igazolta, hogy az alperes határozatának felülvizsgálatához közvetlen jogi érdeke fűződik.

Az I.r. felperes a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, így perindítási joga a Pp. 327.§ (1) bekezdés a) pontja alapján nem állt fenn. A Pp. 327.§ (1) bekezdés b) pontja, illetőleg a Pp. 3.§ (1) bekezdése körében azt vizsgálta, hogy az alperes határozata az I.r. felperesre jogot, kötelezettséget tartalmaz-e, illetőleg a közigazgatási határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezésével az I.r. felperesnek keletkezik-e vagy módosul-e valamely anyagi jogszabályban biztosított joga. E körben rögzítette, hogy az I.r. felperes kizárólag arra hivatkozott, hogy előfizetője volt a II.r. felperesnek, ez azonban önmagában nem olyan körülmény, amely a perindítási jogot, illetőleg az ehhez kapcsolódó kereshetőséget megalapozza. Hivatkozott arra is az elsőfokú bíróság, hogy

Kfv.II.37.326/2011/7.szám

az I.r. felperes nem bizonyította azt, hogy akár a II. r. felperessel szemben akár harmadik személyek vonatkozásában igénye vagy joga keletkezne vagy kötelezettsége szűnne meg annak függvényében, hogy az alperes a tényállást a keresetben megjelölt körben tovább vizsgálja.

Az I.r. felperes azt sem igazolta, hogy a II. r. felperessel szemben alkalmazott versenyfelügyeleti bírság megnövelése számára bármilyen jogviszonyt vagy igényhelyzetet keletkeztetne. Mindezekre tekintettel az I.r. felperes keresetőségi jogát a Fővárosi Bíróság nem találta megalapozottnak, így a keresetet - az érdemi értékelést mellőzve - erre tekintettel utasította el.

Az I.r. felperes fellebbezése alapján a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27. 471/2010/13. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 44.§-ára tekintettel másodlagos szabályként sem volt figyelembe vehető az ügyfél-fogalom körében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (a továbbiakban: Ket.) 15.§-a.

Az I.r. felperes a Tpv. 52.§ alapján nem minősült ügyfélnek, így keresetindítási joga sem állt fenn. A Pp. 327.§ (1) bekezdés b) pontjának alkalmazhatóságával kapcsolatban a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az I.r. felperes a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, bejelentői státuszához igazodóan őt a Tpv. 52.§-a szerinti ügyfél jogai nem illették meg és kötelezettségei sem terhelték. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az I.r. felperesnek a Pp. 327.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján nem volt keresetindítási joga, mivel az ügyféli jogállás hiánya mellett a felperesre nézve a határozat rendelkezést nem tartalmazott, illetőleg az I.r. felperes közvetlen és nyilvánvaló jogi érdekelttsége a versenyfelügyeleti eljárásban nem volt megállapítható.

Utalt arra is a Fővárosi Ítéltábla, hogy az I.r. felperes előfizetői jogviszonya nem teremtett közvetlen jogi érdekelttséget ahhoz, hogy általánosságban, a fogyasztók érdekének védelmében az alperes által megállapított

Kfv.II.31. 326/2011/7.szám

jogsértésen túl további jogsértés megállapítását, illetőleg a II.r. felperes terhére alkalmazott bírság felemelését kérve támadja az alperes határozatát.

Az I.r. felperes az ügyben a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően konkrét és egyedi releváns tényekkel nem tudta bizonyítani a közvetlen jogi érdekelttségét. Erre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. felperes keresetőségi jogának hiányában a keresetében megjelölt körben az alperesi határozati megállapítások érdemi felülvizsgálatára nem kerülhetett sor.

A jogerős ítélet ellen az I.r. felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint a jogerős ítélet sértette a Pp. 327.§ (1) bekezdés a) pontját, illetőleg a Ket. 15.§ (1) bekezdését. Az I.r. felperes utalt a BH.2007.248. számú jogesetére is, melyből azt a következtetést vonta le analógia módjára ha egy eljárást bejelentéssel kezdeményező versenytársát megilleti az ügyfél jogállása, úgy az I.r. felperes is ügyfélnek tekinthető, mivel közöttük és a II.r. felperes között szerződéses kapcsolat áll fenn. Az I. r. felperes ennek alapján a keresetőségi jogát a fogyasztói-előfizetői, valamint eljárást kezdeményező bejelentő voltára alapozta. Az I.r. felperes utalt arra is, hogy a Tpv. 43/G.§-a alapján bejelentést bárki tehet, így utalással a Pp. 327.§ (4) bekezdésére is a perben félként való eljárása érdemben nem kifogásolható.

Az I.r. felperes vitatta továbbá a jogerős ítélet perköltség megállapítására vonatkozó rendelkezését is a II. r. felperes vonatkozásában, mivel ha az alperes nem minősül pernyertesnek, úgy a II.r. felperes pernyertessége nem állapítható meg, s következésképpen perköltségre sem jogosult.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Tpv. 44.§-a kizárja, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban a Ket. 15.§-a kerüljön alkalmazásra. A versenyfelügyeleti ügyben a Tpv. 52. §-ában meghatározott ügyfél fogalomból kell kiindulni, így a feleperes nem minősíthető ügyfélnek és a Pp. 327. § (1) bekezdés a) pontja alapján keresetindítási joga sincs.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között

Kfv.II.37.326/2011/7.szám

vizsgálta, a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdés szerint tárgyaláson kívül elbírálva.

A felülvizsgálati alaptalan.

A Tpv. 43/G.§ (1) bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal körébe tartozó e törvény 8., 10., 11., 21. és 24.§-ának rendelkezéseivel, illetve az EK szerződés 81. vagy 82. cikkébe ütköző magatartás észlelése esetén bárki bejelentéssel vagy panasszal élhet a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

A Tpv. 52.§ szerint e törvény alkalmazásában ügyfél az, akivel szemben hivatalból indult meg az eljárás, illetve a kérelmező (68.§), továbbá az, akire a kérelem vonatkozik. A Tpv. 44.§-a meghatározza, hogy a Ket. általános szabályaiból a versenyfelügyeleti eljárásra nézve a mely előírásokat nem lehet alkalmazni. A Tpv. 44. § kategorikusan kizárja a Ket. 15.§-ában meghatározott ügyfél-fogalom alkalmazhatóságát, ami azt jelenti, hogy a versenyfelügyeleti eljárásban - ahogy arra az eljárt bíróságok mindenben helyesen utaltak - az ügyfél fogalmára kizárólag a Tpv. 52.§ rendelkezése az irányadó.

A Tpv. ezen rendelkezése értelmében a felperes, mint eljárást kezdeményező bejelentő nem minősíthető ügyfélnek. Nem vitathatóan a versenyfelügyeleti eljárás nem az I.r. felperessel szemben indult meg, illetőleg az I.r. felperes nem minősíthető a Tpv. 68.§-a szerint sem kérelmezőnek, sem olyan eljárási résztvevőnek, akire a kérelem vonatkozik. A versenyfelügyeleti ügyben kizárólag a II. r. felperes volt az ügyfél, ugyanakkor vele szemben az eljárás hivatalból indult meg, illetőleg esetében a későbbiek során a hatóság kötelezettséget állapított meg.

Tévesen hivatkozott az I.r. felperes arra, hogy az ügyféli jogállást a közötte, valamint a II.r. felperes közötti előfizetői jogviszony megalapozza. Ez a jogviszony polgári jogi jogviszony, az abban fennálló jogokat és kötelezettségeket a polgári jog, illetőleg a fogyasztóvédelmi jogszabályok határozzák meg. Az I.r. felperes bejelentése alapján versenyfelügyeleti eljárás indult, amelyre nézve a Tpv. szabályai voltak az irányadók és az I.r. felperes fogyasztói szerződése a versenyfelügyeleti jogviszonyban relevanciával nem bír.

A Pp. 327.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazása az I.r. felperes ügyféli jogállásának hiányában nem kerülhet szóba, de ugyanígy nincs lehetőség a Pp. 327.§ (1)

Kfv.II.37.326/2011/7.szám

bekezdés b) pontjának alkalmazására sem. Az eljárt bíróságok helytállóan vizsgálták e körben azt, hogy az I.r. felperes jogát vagy jogos érdekét az alperesi határozat milyen módon érinti. Az I.r. felperes, mint fogyasztó érintettsége a II.r. felperest érintő versenyfelügyeleti eljárásban a versenyjogi szabályokat tekintve nem állapítható meg, az I.r. felperes esetében csupán olyan általános szintű fogyasztói érintettség merülhet fel, ami nem elegendő a Pp. 327.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti közvetlen érintettség megállapításához.

Az I.r. felperes által a felülvizsgálati kérelemben megjelölt BH.2007.248. számú jogeset a felperesi jogi álláspontot nem támasztja alá. Ebben az esetben nem azonosítható az eljárást bejelentéssel kezdeményező versenytárs és az I. r. felperes, mint fogyasztó jogi helyzete az eljárás szempontjából, mivel a versenytárs - sajátos helyzeténél fogva - versenyfelügyeleti jogviszony alanya is lehet. Az I.r. felperes esetében ilyen érintettség nem áll fenn, illetőleg a II.r. felperessel értelemszerűen, így a versenytársi pozícióban sem lehet.

A versenyfelügyeleti eljárást kezdeményező bejelentő az ügyben nem minősül kérelmezőnek sem a Tpv., sem a Ket. általános szabályai alapján. A bejelentésben foglaltak az alperesi eljárás megindításához ugyan adatot szolgáltatottak, azonban az alperes az eljárást hivatalból indította és folytatta le, így az I.r. felperes kérelmezői jogi státusza nem merülhet fel.

Tévesen hivatkozott az I.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 327.§ (4) bekezdésére is. A I.r. felperest a versenyfelügyeleti jogviszonyban jogok nem illetik, illetőleg kötelezettségek sem terhelik, mivel ennek a jogviszonynak bejelentőként nem lehet alanya. Az I.r. felperes bár hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy bejelentőként jogok illetik meg, azonban ilyen eljárási jogokat tételesen megjelölni nem tudott. A Tpv. 52.§-a a bejelentőt ügyféli jogosítványokkal nem ruházza fel és az eljárás más típusú szabályainál sem rendelkezik arról, hogy a bejelentő a meginduló versenyfelügyeleti eljárásban bármilyen eljárási jogot önállóan gyakorolhatna. A bejelentő eljárási szerepe kizárólag az, hogy a hatóság részére a bejelentéssel információt szolgáltat az eljárás megindításához, ugyanakkor a hatóság bejelentésben foglaltak vizsgálata alapján önállóan dönt az eljárás megindításának lehetőségéről.

A Pp.271.§ (1).bek c/ pontja alapján felülvizsgálati

kérelemmel - ebben az esetben - a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése nem támadható, így a Kúria a felülvizsgálati kérelem azt kifogásoló része vizsgálatát mellőzte.

A fentiek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, így a jogerős ítéletet a Pp. 215.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 210.§ (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 18.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a pervesztes I.r. felperest az alperes részére jogi képviselőben felmerült perköltség megtérítésére. A jogi képviselő költségét a módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdés alapján határozta meg.

A perben felmerült le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékben az I.r. felperes személyes költségmentessége alapján a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a szerint az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban felmerülő pártfogó ügyvédi költséget az állam viseli.

Budapest, 2012. március 7.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Dr. Kalas Tibor sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró